

Obsah

Úvod	17
První oddíl: Konstitutivní a genetická fenomenologie	
I. Otevření problému	23
II. Geneze smyslu jako dějiny apercepce	27
1. Intencionalita	27
2. Tři momenty transcendence	30
(a) Transcendence jako ustavení jiného	30
(b) Transcendence jako přesah vůči danému rozvrhu	32
(c) Transcendence jako začlenění do celku	34
3. Co je apercepce	35
4. „Dějiny“ apercepce; předpoklady a fundace; zkušenost jako vyvíjející se celek	37
5. Vztah konstitutivní a genetické fenomenologie	40
6. Struktura jako sediment geneze	41
7. Je genetická fenomenologie vůbec možná?	43
8. Genetická analýza jako rozpouštění sedimentů smyslu	45
9. První typ přístupu k raným fázím zkušenosti: tematizace jejich sedimentů	48
10. Druhý typ přístupu k raným zkušenostem: metoda rekonstrukce a problémy s ní spojené	49
11. Paradoxnost nazíraného	50
12. Paradoxnost nazírání	51

Druhý oddíl: **Oblast predikativní zkušenosti: Od formální logiky k transcendentální a genetické logice**

I. Geneze struktury soudu	55
1. „Cesta do pravěku“.....	55
2. Geneze predikativních struktur.....	56
II. Přebudování logiky a její nové rozčlenění jako cesta k navázání vztahu k předlogickým vrstvám fundace	59
1. Tři oblasti fenomenologické logiky.....	59
2. Čistá nauka o formách soudů.....	60
(a) Zákony syntaktické kompozibility.....	60
(b) Transformační zákony jako součást zákonů kompozibility.....	62
3. Čistá apofantická analytika (konsekvenční logika).....	65
(a) Rozšířená formální logika a formální matematika jako dvě větve jedné vědy.....	65
(b) Konsekvenční logika jako explikace universálního konexu zkušenosti.....	67
(c) Konsekvenční logika jako formální analytika a jako formální ontologie.....	69
4. Apofantika jako nauka o smyslu a pravdivostní logika.....	70
5. Přehled dosavadní cesty; logika, jazyk a svět.....	71
6. Subjektivní zkoumání.....	73
7. Dva nevyjasněné předpoklady.....	74
III. Cesta od soudu k praktické zkušenosti	76
1. Syntaktické látky; individuální soudy a individuální předměty.....	76
2. Skrytá intencionalita implikovaná v soudu.....	79
3. Soud a zkušenost.....	80

4. Individuální soudy a „cokoliv myslitelného“	82
5. Syntaktické látky a možný svět.....	83
6. Formální logika jako logika světa.....	85

Třetí oddíl: Proces zpředmětnění jako hra mezi aktivní a pasivní sférou I: Založení struktury soudu v předpredikativní oblasti

I. Původ struktur soudu v žitém světě.....	93
1. Pasivní a aktivní syntézy.....	93
2. Pozicionální a nepozicionální postoj; pra-mínění.....	96
3. Aktivní pozorující vnímání jako předstupeň predikativního soudu	97
4. Problematičnost privilegia doxického postoje	99
II. Zpředmětnění a pasivní syntézy	101
1. Pozorování předmětu – hra mezi míněním a pramíněním	101
2. Oblast pasivních syntéz	104
3. Pochybnosti o privilegovanosti pra-doxa	105
4. Problém sekundárnosti neutrálního statusu	106
5. Pole předdaných předmětností.....	108
6. Dvě podoby pra-mínění.....	109
7. Pra-mínění jako vrstva aktivního výkonu.....	110
8. Samostatná pasivní kvazipředmětnost	113
(a) Pozadí jako vrstevnatá scéna	113
(b) Pra-mínění a pozadí	113
(c) Celkovost pozadí, předteleologická nepředmětná jednota	115
(d) Proust, zen a periferie viděného.....	116

Čtvrtý oddíl: **Proces zpředmětnění jako hra mezi aktivní a pasivní sférou II: Afekce a asociace**

I. Fenomén afekce	123
1. Před-předmětná a předmětná syntéza.....	123
2. Gradualita afekce a dvojí pojem nevědomí ve fenomenologii.....	125
3. Homogenita a kontrast; růst afekce.....	126
II. Asociace jako princip pasivní syntézy	128
1. Přehled.....	128
2. Asociace jako první obsahová syntéza	129
3. Asociace a afekce.....	131
III. Zákony šíření afekce ve vztahu k smyslovým polím, hyletickým jednotkám a předmětům	135
1. Šíření afekce a praasociace homogenity	135
2. Elementární formy pořádku I – směry ve smyslových polích.....	136
3. Elementární formy pořádku II – předvěcné rozvrhy.....	138
(a) Hyletické předmětnosti a první transcendence.....	138
(b) Předvěcné rozvrhy a umění.....	140
(c) Reflektující soudnost.....	142
4. Zákony šíření afekce jako zdánlivé triviality.....	144
5. Elementární předmětná asociace.....	146
IV. Zákony šíření afekce ve vztahu k času	147
1. Šíření afekce do budoucnosti	147
2. Šíření afekce do minulosti	149
(a) Klesání do retence jako mizení artikulace.....	149
(b) Spolupřítomnost minulého	150
(c) Afektivní nula a fenomenologie nevědomí.....	151
(d) Proces stírání rozdílů jako proměna smyslu.....	152
(e) Posilování afekce minulého	155

V. Zpředmětnění I: Aktivní vnímání předmětu jako hra mezi Já a pasivní sférou	160
1. Zastavení a ohlédnutí.....	160
2. Fáze před cogitem.....	161
(a) Afekce a zájem	161
(b) Tendence k afekci; rozdíl mezi výkony centrálního a periferního Já.....	162
α . Centrální a periferní Já.....	162
β . Kritika Husserlova mechanicismu	163
(c) Tendence k přijetí afekce.....	165
α . Vztah centrálního Já k afektivně nabízeným obsahům.....	165
β . Obohacení, nebo proměna smyslu?.....	167
γ . Vztah aktivního a pasivního Já	169
3. Fáze vlastního cogito.....	171
(a) Přivracení Já jako odpověď na afekci	171
(b) Zájem o předmět.....	172
α . Pasivita a aktivita vnímání.....	172
β . Aktivní pozorování předmětu.....	174
4. Je zpředmětnění minulou událostí?	178
5. Zpředmětnění a čas.....	179
VI. Zpředmětnění II: Výkon afektivního buzení a reprodukční asociace	181
1. Afekce na dálku	181
2. Spolubuzení minulého kontextu	183
3. Vzpomínka a dynamický celek zkušenosti.....	185
4. Smysl a síť analogií	188
5. Síť analogií a buzení minulé zkušenosti	190
VII. Aktivní vnímání jako zdroj predikativních kategorií	194
1. Husserlovo pojetí vztahu předpredikativní a predikativní vrstvy	194
2. Husserl a otázka transcendentální subjektivity.....	197

Pátý oddíl: **Sféra pudové intencionality**

I. Nové metodologické problémy	201
1. Téma pudové intencionality.....	201
2. Dvojí cesta genetického výzkumu	202
3. Rekonstruktivní metoda, názor a speciální vědy.....	204
II. Časová syntéza	206
1. Porozhlédnutí po novém území a plán další cesty.....	206
2. Paradox utváření času	206
3. Husserlovo pojetí předčasové konstituce času.....	209
4. Dynamická povaha časové syntézy a její souvislost s vyššími vrstvami I: Protencionální horizont.....	212
5. Dynamická povaha časové syntézy a její souvislost s vyššími vrstvami II: Retencionální horizont.....	215
III. Časovost raných fází zkušenosti a zrod Já	219
1. Zrod Já v genetické fenomenologii.....	219
2. Husserl a Lacan.....	221
3. Živá přítomnost a Já.....	224
4. Vrstevnatost Já, rekonstruktivní reflexe a „chápatvé vcítění“	225
IV. Asociativní syntézy pudové intencionality I: Nejranější fáze	228
1. Pra-afekce	228
2. Geneze aperceptivních struktur v nejranějších fázích vývoje zkušenosti	229
3. Holistický charakter zkušenosti; zárodek Já a rodící se předmětnost	230
4. Vznik pra-afekce	232
5. Co znamená „formálnost“ živé přítomnosti?	234
6. Předinstinktivní fáze, její vývoj a uchovávaní.....	236
7. Pre-finální povaha rané zkušenosti a zrození cíle	237
8. Útvary zájmu	239

9. Úloha kinestezí.....	240
10. Vývoj zkušenosti jako rozpukávání sil.....	241
11. Pre-axiologické pole.....	244
12. Mateřský prs a zrození předmětu.....	246
13. Prázdňá apercepce.....	248
V. Asociativní syntézy pudové intencionality II:	
Pozdější fáze geneze aperceptivních struktur.....	251
1. První a druhá matka.....	251
2. Zrod těles v prostoru.....	252
3. Řeč.....	254
4. Nulová kinesteze.....	257
5. Jednosměrňnost vývoje.....	259
VI. Vztah genetické fenomenologie k psychoanalýze.....	261
1. Ustavování struktur zkušenosti podle Melanie Kleinové.....	261
(a) Splývání vitálních a transcendentálních rozvrhů.....	261
(b) Nepřítomňnost pružné formy.....	264
2. Pohled a indukce I: Smysl a kauzalita.....	266
3. Pohled a indukce II: Možňnost smíření?.....	268
4. Vztah psychoanalýzy a fenomenologie k minulosti smyslu.....	270
5. Vytěsnění a retenčníální kondenzace.....	271
6. Možňnosti rozhovoru psychoanalýzy a fenomenologie.....	274
7. Exkurs: Umělecké dílo.....	276
8. Problematická místa fenomenologie: nesamozřejmňost podobňnosti a nesamozřejmňost hranic mezi celky.....	278
9. Úloha sterese a násilí ve fenomenologii a psychoanalýze.....	281
10. Vnitřek a vnějšek u Kleinové a Husserla.....	282
11. Syntéza, integrace a pohlčování.....	283
12. Psychoanalýza a fenomenologie – shrňnutí.....	285

VII. Vztah rané geneze a struktury soudu	287
1. Dynamičnost a celistvost sítě smyslu	287
2. Založení struktury soudu v poměrech rané fáze zkušenosti.....	289
3. Subjekt-predikátová struktura a dynamický konex.....	291
4. Substrát a jeho aktualizace.....	292
5. Založení hypotaktických a parataktických forem.....	295
6. Soud a úsudek; iterativnost struktury smyslu a jazykových struktur.....	298
7. Místo subjekt-predikátového vztahu v rámci kaskády smyslu.....	300
8. Je subjekt-predikátová struktura obrazem stavby skutečnosti?.....	302

Šestý oddíl: **Universální intencionalita a universální teleologie**

I. Geneze a teleologie	307
1. Nové problémy	307
2. Pudová intencionalita jako vztah k druhému.....	308
3. Universální intencionalita jako „nejobecnější“ dynamika.....	312
4. Universální intencionalita jako puzení k Druhému a jako síla vývoje.....	313
II. Hranice transcendentality	316
1. Hledání první půdy.....	316
2. Předjáský rozvrh zkušenosti a mimolidské bytí.....	318
3. Smysl a oblast před smyslem.....	319
4. Překročení hranic transcendentality, nebo její rozšíření?.....	322
5. Transcendentální struktury a čas	324
6. Lidské a zvířecí monády	326
7. Příroda jako noéma a jako předchůdce smyslu	327

III. Dynamismus Husserlovy monadologie	332
1. Spící a bdělé monády; centrace	332
2. Gradace universální intencionality a smyslu.....	333
3. Vývoj jako „velký příběh“ a jako nenápadné působení sedimentace	336
4. Stupňování intencionality	339
5. Universální intencionalita, pud života a pud smrti.....	340
6. Sebevědomí společenství monád jako „cíl“ dějin smyslu.....	342
7. Totalizace.....	344
8. Centrace a sítě.....	346
9. Problém „cíle vývoje“	348
10. Vývoj jako zrání	350
11. Osud	351
12. Nishida Kitaro o reflexi.....	353
13. „Poslední“ cíle.....	356
14. Universální intencionalita a geneze soudu.....	358
Použité zkratky	361
Bibliografie	363
Summary	369
Jmenný rejstřík	371